

innhold

- 2 **LEDER: La meg snakke!**
av Fakhra Salimi
- 3 **Aktivitetsskalender 2008**
- 4 **Ruth Reese: Striden følger meg!**
av Ellen Røsjø
- 8 **Livets ansikt bak det dødelige viruset.**
Intervju med Jeanne Gapiya fra Burundi
av Fakhra Salimi
- 12 **Eksklusjon i kjølevannet av
multikulturalisme**
av S. Rahima Parvin
- 14 **MiRA på Mela:
Situasjonsrapport fra Rådhusplassen**
av Marte Holmøy
- 18 **Økonomisk trygghet gjennom reell
inkludering i arbeidsmarkedet
– et basis behov**
av S. Rahima Parvin
- 19 **Uvitethet løser ingen problemer**
av Nafisa Akram Ghauri
- 20 **Valgmøte 2007:
Inkludering eller marginalisering?**
av Marte Holmøy
- 22 **– Trygghet og selvtillit hindrer ekskludering.**
Minoritetsbakgrunn – ressurs eller byrde?
av Unni Mathisen
- 26 **Introduksjonsordningen. – En løsning på
Norges integreringsproblemer?**
av Stine Kværnsten
- 28 **Innspill til voldtektsutvalget:
Er tilrettelagte møter mellom offer og
gjerningsperson én vei å gå?**
- 29 **LESEKROKEN:
Kvinnens helse på spill.
Et historisk perspektiv på fødsel og abort**
av Unni Mathisen
- 30 **Aktuelle publikasjoner fra MiRA-Senteret**
- 31 **The MiRA Centre – Information in English**
- 31 **Abonnér på MiRA-Magasinet**

La meg snakke!

FAKHRA SALIMI

Den rød-grønne regjeringen har gjort tvangsekteskap til en av de store satsningsområdene for å fremme sin inkluderingspolitikk. De har bevilget over 70 millioner kroner til bekjempelse av denne tradisjonen. I tillegg til kriseboliger med fire etnisk norske ansatte, skal det opprettes tretti tvangsekteskapsrådgiverstillinger på utvalgte skoler rundt om i landet. Vi håper at noen av disse

Vi mener at hvis denne regjeringen virkelig ønsker å ta ansvar og bidra med forebygging av kvinneundertrykkende tradisjoner i det flerkulturelle Norge, må de satse på minoritetskvinnens egne ressurser!

rådgivere vil ha etnisk minoritetsbakgrunn, og at særlig de gruppene som er direkte berørt av tvangsekteskap vil bli representert.

Det flyter millioner av kroner rundt i form av kortvarige prosjekter og integreringstiltak, samtidig med at MiRA-Senteret, som det eneste ressurscenter for innvandrere- og flyktningkvinner sliter for å overleve og opprettholde det helhetlige tilbudet til unge jenter og kvinner med minoritetsbakgrunn. Vi mener at hvis denne regjeringen virkelig ønsker å ta ansvar og bidra med forebygging av kvinneundertrykkende tradisjoner i det

flerkulturelle Norge, må de satse på minoritetskvinnens egne ressurser. En måte å ta ansvar på er å tildele økte ressurser for å styrke det langsiktige og helhetlige tilbudet som er utviklet gjennom mange ti år av etniske minoritetskvinner på MiRA-Senteret.

MiRA-Senteret og mange andre organisasjoner har lenge kjempet for å synliggjøre ekskluderingsmekanismer i det norske samfunnet. Vi mener at både lovgivning og bevisstgjørings-tiltak, særlig de som er bygget på empowerment, er nødvendige for å forhindre vold mot kvinner generelt og tvangsekteskap spesielt. Det er derfor nødvendig å støtte organisasjoner som arbeid innenfor minoritetsmiljøer, og særlig støtte de organisasjonene som står fremst i kampen for å bekjempe vold mot kvinner og som kjemper for kvinners rettigheter. Enhver annen strategi risikerer å skape et tilbakeslag og kan virke ekskluderende på minoritetsbefolkningen.

I dette nummeret av MiRA-Magasinet fokuserer vi på mangfoldige temaer, som for eksempel HIV/AIDS-problematikken, eksklusjon i kjølevannet av multikulturalisme, MiRA på Mela,

med mer. Innholdet i bladet reflekterer også MiRA-Senterets arbeid både blant minoriteter og i norsk offentlighet. Til tross for begrensede økonomiske ressurser har MiRA-Senteret opplevd et år fylt av store begivenheter og flere hundre har deltatt på aktiviteter hos oss. Vi håper å fortsette i samme ånden i 2008 og ønsker alle våre lesere et godt nytt år.

Fakhra Salimi